

8. oktoobril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-486/10)

(2011/C 13/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Wilms ja C. Zadra)

Kostja: Saksamaa Liitvabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Hammi linn on ilma eelnevalt liidu tasandil hanketeate avaldamiseta sõlminud 30. juulil ja 16. detsembril 2003 Lippeverbandiga teenuslepingud reovee ära- ja edasijuhtimiseks, samuti Hammi linna kanalisatsiooni haldamiseks, kasutamiseks, hooldamiseks ja kontrollimiseks, on Saksamaa Liitvabariik rikkunud direktiivi 92/50/EMÜ⁽¹⁾ artiklist 8 koosmõjus jaotistega III kuni IV tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Saksamaa Liitvabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagi ese on tasulised teenuslepingud reovee ära- ja edasijuhtimiseks, samuti Hammi linna kanalisatsiooni haldamiseks, kasutamiseks, hooldamiseks ja kontrollimiseks, mille see linn sõlmis seaduse alusel loodud reoveeühinguga Lippeverband. Lippeverband on avalik-õiguslik assotsiatsioon, kes peab veemajanduse valdkonnas täitma seaduses sätestatud ülesandeid. Tema liikmetest ligikaudu 25 % on erakapitalil põhinevad ettevõtjad. Kõnealuste lepingute kohaselt pidi Lippeverband 1. jaanuariks 2004 Hammi linna territooriumil üle võtma reovee ära- ja edasijuhtimise, milleks linn kandis üle tasu, mis oli deklareeritud kui „tasu erihuvides“. Selle ülesande täitmiseks annab Hammi linn üle õiguse ainuõiguslikult, alaliselt ning kõikehõlmavalt kasutada oma reoveeseadmeid, mille eest Lippeverband peab tasuma hüvitist.

Kuigi kõnealuste teenuslepingute puhul on tegemist riiklike teenuslepingutega direktiivi 92/50/EMÜ artikli 1 punkti a tähenduses, sõlmiti need ilma eelnevat formaalset pakkumismenetlust läbi viimata ja liidu tasemel hanketeate avaldamiseta otse Lippeverbandiga. Lepingud tuleb vaieldamatult kvalifitseerida tasulisteks teenuslepinguteks. Tellija sõlmis need määramata tähtjaks, need lepingud puudutavad reoveeteenuseid selle direktiivi I A lisa kategooria nr 16 tähenduses ning need ületavad direktiivi rakendamise piirmäära oluliselt. Lepingute sõlmimiseks oleks seega tulnud avaldada liidu tasemel hanketeate.

Vastupidi liitvabariigi valitsuse seisukohale ei ole kõnealuste teenuste üleandmise puhul tegemist riigikorraldust puudutava aktiga ega *in-house* hankega.

Esiteks on küsitav, kas sellisele veemajanduse segaühingule, nagu Lippeverband, kelle liikmetest on ligikaudu 25 % erakapitalil põhinevad ettevõtjad, võib anda riigikorralduse käigus üle ülesande, välistades riigihankemenetlust puudutavad ühenduse normid. Komisjon leiab, et riigikorraldust puudutavad aktid, mille puhul ei kuulu kohaldamisele riigihankemenetlusi reguleerivad normid, on mõeldavad üksnes avalik-õiguslike asutuste vahel, kelle tegevus puudutab eranditult avalikku huvi. Asjaolu, et vee-ettevõtjatele on seaduse alusel antud konkreetsed reoveemajandust puudutavad ülesanded, ei muuda midagi selles osas, et Lippeverband ei ole osa siseriiklikust haldusorganisatsioonist ühenduse õiguse tähenduses. Sõltumata siiski sellest, kas Lippeverbandile saab riigikorraldust puudutava aktiga anda ülesande, ei toimunud käesolevas asjas sellist ülesande üleandmist. Asjaolu, et Hammi linn maksab igal aastal tasu teenuste osutamise eest Lippeverbandi poolt, kvalifitseerib lepingud kahtlemata tasulisteks teenuslepinguteks ning välistab ülesande üleandmise avaliku halduse raames.

Teiseks, mis puudutab nn *in-house* tehingute välistamist riigihanke-eeskirjade reguleerimisalast, puudub sellel erandil Euroopa Kohtu praktika kohaselt mõju, kui ülesande saanud ühingus on erakapitalil põhineval ettevõtjal osalus, isegi ka vähemusosalus. Sellisel juhul ei saa tellija asjaomast ettevõtjat kontrollida samal määral kui oma vastavat teenistust.

Nendest kaalutlustest tuleneb, et tegemist on tasulise riikliku teenuslepinguga ning kohaldamisele ei kuulu erinormid. Seega on Saksamaa Liitvabariik rikkunud direktiivi 92/50, kuna Hammi linn sõlmis otse linna reoveeteenuslepingud.

⁽¹⁾ Nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiiv 92/50/EMÜ, millega kooskõlastatakse riiklike teenuslepingute sõlmimise kord (EÜT L 209, lk 1; ELT eriväljaanne 06/01, lk 322).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Najwyższy (Poola Vabariik) 12. oktoobril 2010 — Kriminaalasi Łukasz Marcin Bonda süüdistuses

(Kohtuasi C-489/10)

(2011/C 13/29)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Najwyższy

Kriminaalmenetluse pool siseriiklikus kohtus

Łukasz Marcin Bonda

Eelotsuse küsimused

Milline on komisjoni 29. oktoobri 2004. aasta määruse (EÜ) nr 1973/2004, millega sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad nõukogu määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV ja IVA jaotises sätestatud toetuskavade rakendamiseks ja tootmisest kõrvaldatud maa kasutamine tooraine tootmiseks (ELT L 345, lk 1), artiklis 138 sisalduva sanktsiooni õiguslik olemus, millega on ette nähtud, et põllumajandustootjale ei maksta otsetoetusi kalendriaastatel, mis järgnevad kalendriaastale, mil ta deklareeris vaeandmed otsetoetuste aluseks oleva maa pindala suuruse kohta?

12. oktoobril 2010 esitatud hagi — Euroopa Parlament versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-490/10)

(2011/C 13/30)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Parlament (esindajad: M. Gómez-Leal, J. Rodrigues, L. Visaggio)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

— tühistada nõukogu 24. juuni 2010. aasta määrus (EL, Euratom) nr 617/2010, mis käsitleb komisjoni teavitamist Euroopa Ühenduse energeetika infrastruktuuri investeerimisprojektidest ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 736/96⁽¹⁾;

— mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Euroopa Parlament palub oma hagi tühistada nõukogu 24. juuni 2010. aasta määruse (EL, Euratom) nr 617/2010, millega nõukogu kehtestas komisjonile energeetika infrastruktuuri investeerimisprojektide kohta teabe edastamise ühise raamistiku. Nõukogu võttis selle määruse vastu kahel õiguslikul alusel, milleks on ELTL artikkel 337 ja EA artikkel 187. Parlamendi hinnangul on nõukogu valinud vale õigusliku aluse, kuna vaidlustatud määruse reguleeritavad meetmed kuuluvad pädevusse, mis liidul on energeetika valdkonnas ja mida konkreetselt reguleerib ELTL artikkel 194. Seega oleks need meetmed tulnud

võtta selle artikli 194 lõike 2 alusel selles sätestatud tavapärase õigusloomemenetluse kohaselt, mitte ELTL artikli 337 alusel, milles ei ole ette nähtud parlamendi kaasamist. Lisaks on parlament seisukohal, et kõnealuste meetmete vastuvõtmiseks ei olnud vaja tugineda ka EA artiklile 187.

(¹) ELT L 180, lk 7.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz (Saksamaa) 14. oktoobril 2010 — Immobilien Linz GmbH & Co KG versus Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

(Kohtuasi C-492/10)

(2011/C 13/31)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Immobilien Linz GmbH & Co KG

Vastustaja: Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

Eelotsuse küsimus

Kas äriühingu kahjumi ülevõtmine ainuosaniku poolt, kes on avalik-õiguslik asutus, kelle esindajale on pädev nõukogu teinud ülesande anda kahjumi katmiseks igal aastal osanike rahalist toetust majandusaasta alguses äriühingu poolt heaks kiidetud eelarveprojektis või äriplaanis selleks määratud summas, suurendab selle äriühingu vara direktiivi 69/335/EMÜ⁽¹⁾ artikli 4 lõike 2 punkti b tähenduses (vastab direktiivi 2008/7/EÜ artikli 3 punktile h)?

(¹) Nõukogu 17. juuli 1969. aasta direktiiv 69/335/EMÜ kapitali suurendamise kaudse maksustamise kohta (EÜT L 249, lk 25, EÜT eriväljaanne 09/01, lk 11).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court of Ireland 15. oktoobril 2010 — M. E. jt versus Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform

(Kohtuasi C-493/10)

(2011/C 13/32)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court of Ireland